

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0220/2013

12.6.2013

MIETINTÖ

yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merellisestä ulottuvuudesta
(2012/2318(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Ana Gomes

RR\939859FI.doc

PE504.129v02-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIDE	21
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	23

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merellisestä ulottuvuudesta

(2012/2318(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston ja erityisesti sen 42, 43 ja 45 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 222 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT:n 194 artiklan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan unionin turvallisuusstrategian ”Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa” ja Eurooppa-neuvoston 11.–12. joulukuuta 2008 hyväksymän selvityksen Euroopan unionin turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta 2Turvallisuudesta huolehtiminen muuttuvassa maailmassa”,
- ottaa huomioon vuonna 2007 vahvistetun Euroopan unionin yhdennetyn meripolitiikan (COM(2007)0575) ja sitä koskevan edistymiskertomuksen vuodelta 2012 (COM(2012)0491),
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2012 annetun yhdennetystä meripolitiikasta vastaavien eurooppalaisten ministerien ja Euroopan komission julkilausuman kasvua ja työllisyyttä tukevasta merialan toimintaohjelmasta ”Limassolin julkilausuma”,
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät meriturvallisuusstrategiasta,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Afrikan sarvea koskevasta EU:n strategiasta¹,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS),
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2012 annetun yhteisen ehdotuksen neuvoston päätökseksi järjestelyistä, joiden mukaisesti unioni panee täytäntöön yhteisvastuulausekkeen²,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2006 annetun komission vihreän kirjan ”Euroopan unionin tuleva meripolitiikka: Meriä ja valtameriä koskeva eurooppalainen näkemys” (COM(2006)0275),

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0006.

² JOIN/2012/039 final – 2012/0370 (NLE).

- ottaa huomioon pohjoisimpien alueiden kestävästä EU-politiikasta 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman¹ ja komission 26. kesäkuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antaman tiedonannon ”Arktista aluetta koskevan Euroopan unionin politiikan määrittely: edistyminen vuodesta 2008 ja seuraavat vaiheet”²,
  - ottaa huomioon Euroopan puolustusviraston (EDA) voimavarojen yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskevat käytäntösäännöt vuodelta 2012,
  - ottaa huomioon 18. maaliskuuta 2011 hyväksytyyn Naton meristrategian ”Alliance Maritime Strategy”,
  - ottaa huomioon vuonna 2008 hyväksytyyn neuvoston yhteisen toiminnan Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (Atalanta)³,
  - ottaa huomioon vuonna 2012 tehdyn neuvoston päätöksen Euroopan unionin operaatiosta alueellisten merivoimien valmiuksien kehittämiseksi Afrikan sarvessa (EUCAP NESTOR)⁴,
  - ottaa huomioon 23. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman siviili-sotilasyhteistyöstä sekä siviili-sotilasvoimavarojen kehittämisestä⁵,
  - ottaa huomioon Afrikan sarvesta 14. marraskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät ja erityisesti niiden liitteessä esitetyt strategiset puitteet,
  - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspoliitiikan toteuttamisesta⁶,
  - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman⁷ EU:n ja Kiinan suhteista,
  - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman merirosvoudesta⁸ ja 10. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman merirosvoudesta⁹,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0220/2013),
- A. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioille kuuluu yli 90 000 kilometrin mittainen ja kahta valtamerta ja neljää merta reunustava rannikko sekä merentakaisia alueita ja kansallisia turvallisuusjärjestelmiä muilla valtamerillä; katsoo, että EU:n jäsenvaltiot ovat vastuussa

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0024.

² JOIN(2012)19 final.

³ EUVL L 301, 12.11.2008, s. 33.

⁴ EUVL L 187, 17.7.2012, s. 40.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0419.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0455.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0097.

⁸ EUVL C 15 E, 21.1.2010, s. 61.

⁹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0203.

Euroopan rannikko- ja aluevesien, talousvyöhykkeiden, mannerjalustan, meri-infrastruktuurin ja meren luonnonvarojen valvonnasta ja turvallisuudesta; katsoo, että jäsenvaltiot ovat pääasiallisesti vastuussa lippunsa alla purjehtivilla aluksilla olevien merimiesten turvallisuudesta ja kansalaistensa suojelusta; katsoo, että valtioiden kykenemättömyydellä valvoa merialueitaan on seurauksia myös kaukana niiden rannikko- ja merialueiden ulkopuolella;

- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden merirajat muodostavat Euroopan unionin ulkoiset rajat;
- C. ottaa huomioon, että merialueet ovat avoimia, laajoja ja rajattomia alueita, joita rajoittaa vain merialueiden lainkäyttövalta; ottaa huomioon, että merialueita on vaikea valvoa erityisesti siksi, että kansainvälisen merioikeuden tavoitteena on periaatteessa kaupan helpottaminen ja vapaan liikkuvuuden takaaminen;
- D. ottaa huomioon, että 90 prosenttia EU:n ulkomaankaupasta ja 40 prosenttia sen sisäisestä kaupasta kuljetetaan meritse; ottaa huomioon, että EU on maailman johtava merenkulkualan toimija ja että eurooppalaiset laivanvarustajat hallinnoivat 30:tä prosenttia aluksista ja 35:tä prosenttia maailman laivatonnistosta – muun muassa 55:tä prosenttia konttialuksista ja 35:tä prosenttia tankkereista, mikä vastaa 42:ta prosenttia maailman kauppamerenkulun arvosta; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot muodostavat yhdessä maailman suurimman talousvyöhykkeen (noin 25 miljoonaa neliometriä);
- E. ottaa huomioon, että EU:n meristrategian olisi ennen kaikkea perustuttava SEUT-sopimuksen 21 artiklan peruseriaatteisiin, kuten demokratiaan ja oikeusvaltion periaatteisiin, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuuteen ja jakamattomuuteen, ihmisarvon kunnioittamiseen, tasa-arvon ja yhteisvastuun periaatteisiin sekä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen; ottaa huomioon, että valtioiden velvollisuutena on pyrkiä kansainvälisen oikeuden, varsinkin YK:n merioikeusyleissopimuksen täytäntöönpanoon ja vahvistamiseen sekä kaupalle ja ympäristölle elintärkeiden sujuvien merireittien ja maapallon yhteisten varojen säilyttämisen varmistamiseen;
- F. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisten meriliikennevirtojen merkitys on kasvanut räjähdysmäisesti talouskasvun, globalisaation ja kasvavan globaalien keskinäisen riippuvuuden vuoksi; ottaa huomioon, että merten geostateginen tasapaino muuttuu vauhdilla ja nopeasti kehittyvät maat ottavat käyttöön teknologioita ja strategioita vahvistaakseen asemaansa alueellisilla ja maailmanlaajuisilla merialueilla rajoittaen Yhdysvaltojen ja Euroopan pääsyä niille; ottaa huomioon, että monisäikeisempi ja hajanaisempi meriturvallisuusympäristö, jossa sovelletaan kansainvälisiä sopimuksia löyhästi ja vaihtelevasti, vaikeuttaa tehokasta monenvälisyyttä ja kansainvälistä yhteistyötä meriasioiden sääntelyssä; ottaa huomioon, että on EU:n edun mukaista varmistaa meriturvallisuus sekä sen omilla rannikoilla että kaikilla maailman valtamerillä ja merillä;
- G. ottaa huomioon, että useat tekijät, kuten köyhyys, kehityksen puute, valtion vähäinen valvonta ja lainvalvonta ja reittien suojattomuus edistävät suojattomiin merireitteihin kohdistuvien erilaisten uhkien lisääntymistä; ottaa huomioon, että kyseiset uhat voivat olla peräisin kansainvälisen merikaupan häiritsemisestä kiinnostuneista valtioista tai valtiosta

riippumattomien merialan toimijoiden laittomista toimista, kuten kansainvälinen rikollisuus (esimerkiksi aseiden tai huumausaineiden salakuljetus), terrorismi tai merirosvous, joissa käytetään hyväksi meriasioiden pirstaloituneen paikallisen, alueellisen ja globaalin hallinnointijärjestelmän heikkouksia; ottaa huomioon, että laillinen ja laitton toiminta merellä on lisääntynyt ja monimutkaistunut merellä läsnä olevien toimijoiden lisääntymisen vuoksi, minkä vuoksi on entistä vaikeampaa erottaa laillinen ja laitton toiminta toisistaan; katsoo, että tämä asettaa EU:lle paineita panostaa kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan, jotta voidaan puuttua rajat ylittävien haasteiden monisäikeisyyteen, johon mikään jäsenvaltio ei pysty yksinään;

- H. ottaa huomioon, että merivoimien valmiuksia ja voiman projisointia koskeva yleinen näkemys muuttuu nopeasti ja että nopeasti kehittyvät maat ja jo kehittyneet maat kyseenalaistavat yhä useammin YK:n merioikeusyleissopimuksen periaatteet, kansainvälisen sovittelamisen tai sääntelyn; ottaa huomioon, että varsinkin Kiina ajaa helminauhapolitiikkaansa (String of Pearls), jolla se pyrkii lisäämään ja laajentamaan läsnäoloaan merellä monista kerrotuista ja kertomattomista syistä, joita ovat muun muassa kauppaa- ja energiareittien turvaaminen sekä meren luonnonvarojen ja kriittisen meri-infrastruktuurin valvominen, mikä on ristiriidassa käytännössä kaikkien sen naapurimaiden mereen liittyvien intressien kanssa Etelä- ja Itä-Kiinan merellä;
- I. ottaa huomioon, että EU ja sen kaikki jäsenvaltiot ovat YK:n merioikeusyleissopimuksen sopimuspuolia, ja siksi yleissopimus on yhteisön säännösten osa;
- J. katsoo, että EU:n on globaalina toimijana tarkasteltava turvallisuushaasteita ja mahdollisia yhteisiä ratkaisuja etenkin maailmanlaajuisesti lähellä sijaitsevista Välimeren, Afrikan sarven ja läntisen Atlantin sekä myös Tyynenmeren alueilta idän ja lännen kautta ja arktiselta alueelta Etelämantereelle;
- K. ottaa huomioon, että laittomat valtiosta riippumattomat merialan toimijat lisääntyvät ja uhkaavat keskeisiä merireittejä ja -infrastruktuureja sekä hyödyntävät valtioiden ja niiden lainkäyttövallan heikkoutta;
- L. ottaa huomioon, että muita kuin perinteisiä uhkia joudutaan usein torjumaan haastavassa ja vaarallisessa ympäristössä, ja siksi on käytettävä sekä siviili- että sotilasalan keinoja; katsoo, että YTPP:n siviili- ja sotilasulottuvuus ovat kumpikin asianmukaisia kehyksiä merellä ja rannikolla ilmenevien vaarallisten uhkien torjumiselle;
- M. ottaa huomioon, että EU ei voi yksin varmistaa maailmanlaajuisesta meriturvallisuuksi; katsoo, että sen on luotava vahvoja kumppanuuksia kolmansien maiden ja alueellisten järjestöjen kanssa erityisesti kaukaisilla alueilla – esimerkiksi Aasiassa – missä EU:n on vaikea hyödyntää omia resurssejaan;
- N. ottaa huomioon, että Euroopan unionin turvallisuusstrategiassa ei viitata nimenomaisesti merelliseen ulottuvuuteen muuten kuin määrittämällä merirosvous uhkaksi EU:lle; ottaa huomioon, että Euroopan unionin yhdennetyssä meripolitiikassa käsitellään merialan kysymyksiä mutta hädin tuskin puututaan turvallisuusasioihin ja näin EU:n kannalta yhä huolestuttavampi ala jätettiin huomioimatta; ottaa huomioon, että EU:n lähestymistapa meriturvallisuuksi on ehdottomasti tarkistettava erityisesti hyväksymällä EU:n meriturvallisuuksi-strategia, jossa selvennetään, miten yhdennetyn meripolitiikan olisi oltava

mukana Euroopan unionin turvallisuusstrategian toteuttamisessa; ottaa huomioon, että tässä meriturvallisuusstrategiassa olisi määriteltävä EU:n turvallisuusedut ja strategiset tavoitteet ja tunnistettava tavoitteet, riskit sekä käytössä olevat ja tarvittavat väliintulokeinot sekä mahdolliset tapahtumapaikat;

- O. ottaa huomioon, että EU:n meriturvallisuusstrategiaa tarvitaan mereen liittyvien unionin etujen, riskien ja mahdollisuuksien sekä Euroopan kansalaisten ja heidän omaisuutensa suojelun valtavirtaistamiseksi; katsoo, että strategian olisi edistettävä eurooppalaisia arvoja ja periaatteita sekä oltava tulevaisuuteen suuntautunut ja ennakoiva, ja sen avulla on pantava liikkeelle kaikki asiaankuuluvat siviili- ja sotilasalan instituutiot ja toimijat, ja siinä on korostettava erityisesti, että EU:n jäsenvaltioilla ei enää ole varaa kehittää ja ylläpitää merivoimavalmiuksia, jos ainoana tavoitteena on käyttää niitä pelkästään mahdollisesti korkean intensiteetin operaatioihin;
- P. katsoo, että konfliktit ja epävakaus, jotka vaikuttavat EU:n kiinnostukseen avoimiin meriliikennevirtoihin ja turvalliseen pääsyyn merialueille, edellyttävät laajempaa näkemystä yhdyssiteestä ihmisten turvallisuuden, valtionhallinnon ja kehityksen välillä; katsoo, että Afrikan sarvea koskevaa EU:n strategiaa olisi siksi käytettävä mallina kattavalle lähestymistavalle, johon kuuluu EU:n poliittisia, diplomaattisia, sosiaalisia ja taloudellisia välineitä; katsoo, että kattavan lähestymistavan olisi oltava Euroopan meriturvallisuusstrategian ytimessä ja sen olisi käsitettävä koordinaatio EU:n eri aloitteiden, virastojen ja välineiden välillä, jotta puututaan epävakauden perussyihin ja autetaan konfliktien ratkaisemisessa, rauhaan pakottamisessa sekä valtiorakenteiden, hallinnon ja kehitystarpeiden kehittämisessä, mukaan luettuina turvallisuusalan uudistus, energiahuolto, merikaupan ja -liikenteen ja muun kaupan ja liikenteen turvallisuus, kalastus ja ympäristönsuojelu sekä ilmastonmuutoksen vaikutukset;

Yleisiä huomioita tulevasta EU:n meriturvallisuusstrategiasta

- 1. uskoo vahvasti, että EU:lle on erityisen tärkeää turvallinen, avoin ja puhdas meriympäristö, joka mahdollistaa kaupan ja ihmisten vapaan kulun ja valtamerien luonnonvarojen rauhanomaisen, laillisen, oikeudenmukaisen ja kestäväen käytön; katsoo, että meriliikennevirrat ovat eurooppalaisen kaupan elinehto ja eurooppalaisen vaurauden ja vaikutusvallan välittäjiä; ottaa huomioon, että EU:n kansalaisten suojele ja SEUT-sopimuksen 21 artiklassa esitettyjen periaatteiden edistäminen on EU:n ja jäsenvaltioiden velvollisuus ja että siksi EU:n institutionaalista kehystä olisi kehitettävä edelleen tämän velvollisuuden täyttämiseen tarvittavien tavoitteiden, keinojen ja valmiuksien säätämiseksi;
- 2. muistuttaa jäsenvaltioita, että vain sitoumuksen, vastavuoroisen ymmärryksen ja todellisen solidaarisuuden hengessä unioni voi hoitaa Lissabonin sopimuksen mukaisen tehtävänsä ja pyrkimyksensä globaaliksi turvallisuuden tuottajaksi; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että Lissabonin sopimuksella SEU-sopimukseen lisätyssä 42 artiklan 7 kohdassa (“keskinäistä puolustusta koskeva lauseke” tai “keskinäistä avunantoa koskeva lauseke”) ja SEUT-sopimukseen lisätyssä 222 artiklassa (“yhteisvastuulauseke”) ja SEU-sopimukseen lisätyssä 42 artiklan 6 kohdassa (pysyvä rakenteellinen yhteistyö) määrätään institutionaalisesta kehyksestä, jonka puitteissa noudatetaan tehokasta yhteisvastuuta kaikkien jäsenvaltioiden kesken unionin turvallisuuden ja puolustuksen alalla; muistuttaa,

että kyseisiä välineitä ei ole vielä pantu täytäntöön; pitää erityisen ilahduttavana komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) yhteistä ehdotusta järjestelyiksi, joilla unioni panee täytäntöön yhteisvastuulausekkeen, ja kehottaa niitä arvioimaan, mitä seuraisi, jos se otettaisiin käyttöön merellä esiintyvien tai meren luonnonvaroihin tai meri-infrastruktuuriin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi; vaatii neuvostoa hyväksymään tämän ehdotuksen pikaisesti;

3. korostaa, että YK:n merioikeusyleissopimus muodostaa oikeudellisen kehyksen kaikentyyppiselle toiminnalle valtamerillä ja merillä ja että sitä voidaan käyttää oppaana merialueita koskevien riitojen rauhanomaisessa ratkaisemisessa; kehottaa siksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään yleissopimuksen yleismaailmallisuutta ja vaatimaan tiukasti sen määräysten yhtenäistä ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa;
4. toteaa, että EU:lla on jo ulkosuhdehallinnon, komission, rahoitusvälineiden, kehitysyhteistyön, humanitaarisen avun, kriisinhallinnan, kaupallisen yhteistyön ja muiden asiaankuuluvien toimintavälineiden kautta käytössään joitakin tarpeellisia keinoja ja välineitä, joilla vastataan maailmanlaajuiseen meriturvallisuuteen liittyviin haasteisiin ja täytetään turvallista ja vakaata ympäristöä koskeva tarve; toteaa kuitenkin, että suurin osa teknisistä ja aineellisista voimavaroista on jäsenvaltioiden käsissä, ja niiden halu tehostaa yhteistyötään on EU:n meriturvallisuuden kannalta ratkaiseva;
5. panee kuitenkin merkille, että EU:n meriturvallisuusstrategiaa tarvitaan varmistamaan yhdennetty ja kattava lähestymistapa, jossa keskitytään erityisesti uhkiin, riskeihin, haasteisiin ja mahdollisuuksiin merellä; katsoo, että meriturvallisuusstrategiassa on luotava synergioita ja löydettävä yhteisiä vastauksia panemalla liikkeelle kaikki asiaankuuluvat siviili- ja sotilasalan instituutiot ja toimijat ja perustamalla se samalla eurooppalaisiin arvioihin ja periaatteisiin; katsoo, että meriturvallisuusstrategiassa olisi kartoitettava kaikki mahdolliset uhat, joita ovat muun muassa perinteiset turvallisuusuhat, luonnonkatastrofien ja ilmastonmuutokset aiheuttamat uhat sekä tärkeiden meren luonnonvarojen suojeluun, meri-infrastruktuuriin ja kauppavirtoihin vaikuttavat uhat; huomauttaa, että siinä on myös yksilöitävä erityiset keinot ja valmiudet, joita tarvitaan kaikkiin haasteisiin puuttumiseksi, mukaan luettuina tiedustelu, valvonta ja partiointi, etsintä- ja pelastustoimi, merikuljetus, EU:n ja muiden maiden kansalaisten evakointi kriisialueilta, kauppasaartojen täytäntöönpano sekä YTPP-johtoisten tehtävien ja operaatioiden avustaminen;
6. kehottaa korkeaa edustajaa, komissiota ja neuvostoa laatimaan EU:n meriturvallisuusstrategian, joka keskittyy kaikkien meriturvallisuudelle tärkeiden eurooppalaisten toimijoiden ja jäsenvaltioiden niveltämiseen toisiinsa ja koordinointiin niiden kesken; kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa keskittymään vuoden 2007 yhdennetyn meripolitiikkaan puutteisiin, sillä se ei sisällä turvallisuusasioita, sekä Euroopan unionin turvallisuusstrategiaan rajoihin, koska se ei auta torjumaan meriturvallisuuden uhkia ja riskejä; katsoo, että meriturvallisuusstrategian kunnianhimoisuuden taso sekä keinot ja valmiudet olisi sidottava Euroopan unionin turvallisuusstrategiaan ja unionin yhdennettyyn meripolitiikkaan ja määriteltävä sen perusteella, että EU:lla on tarve toimia globaalina turvallisuuden tuottajana ja varmistaa siten meriliikennevirtojen vapaus ja avomerelle pääsy maailmanlaajuisesti; korostaa, että

meriturvallisuuden sääntelyllä on lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksia Euroopan turvallisuuden ja vaurauden muihin osatekijöihin;

7. kehottaa jäsenvaltioita avustamaan tiiviisti Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota EU:n uuden meriturvallisuusstrategian laatimisessa ja osallistumaan siihen, jotta voidaan hyödyntää tehokkaasti niiden kaikkia voimavaroja, ja pitämään mielessä uusien voimavarojen kartoittamisen ja luomisen yhdistämällä ja yhteiskäytöllä; katsoo myös, että uudessa strategiassa olisi myös yhdistettävä yhteiset kahdenväliset ja monenväliset joukkojen muodostamista koskevat aloitteet, kuten Ranskan ja Ison-Britannian 2. marraskuuta 2010 antama julistus;
8. painottaa, että tällainen merta koskeva yhdenmukainen lähestymistapa, jossa yhdistetään siviili- ja sotilasvälineet ja joka kattaa turvallisuuden sisäiset ja ulkoiset näkökannat, on jo muotoutumassa kansallisella tasolla joissakin jäsenvaltioissa ja tietyt jäsenvaltiot soveltavat sitä kahdenvälisesti ja että siksi sitä olisi vahvistettava unionin tasolla; korostaa roolia, joka merenkulkuvaltioilla voi ja pitäisi olla merialueiden myönteisen alueellisen yhdentymisen edistämiseksi; tähdentää, että merialueiden alueellista yhdentymistä koskevat aloitteet voivat ja niiden pitäisi johtaa ratkaisevan tärkeän laivastokaluston yhdistämiseen ja jakamiseen EU:n valmiustarpeiden täyttämiseksi;

Mahdolliset riskit

9. toteaa, että lisääntynyt meriliikenne ja merellä ja rannikolla tapahtuvan toiminnan kehittyminen ovat meriturvallisuudelle haaste, koska niiden vuoksi laillisen ja laittoman toiminnan erottaminen toisistaan on entistä vaikeampaa;
10. toteaa, että EU:n turvallisuuteen kohdistuu perinteisiä uhkia erityisesti siksi, että uusien meriliikenteen voimatekijöiden syntyminen on aiheuttanut todennäköisemmin mahdollista valtioiden välistä kilpailua merialueiden omistuksesta (kiistoja lainkäyttövallasta, aluevaatimuksista ja avomerenalueiden etsintä- ja hyödyntämisluvista); toteaa lisäksi, että kehittyvät maat ovat kehittäneet merikalustoaan (laivastoja, sukellusveneitä) ja niillä on samanaikaisesti taipumuksena kyseenalaistaa kansainvälisen merioikeuden periaatteet;
11. varoittaa tärkeiden luonnonvarojen ja mineraalien laittomasta hyödyntämisestä EU:n jäsenvaltioiden vesillä tai naapurimerillä; huomauttaa, että hallinnoimattomalla kilpailulla meren luonnonvaroista ja mineraalivaroista voi olla haitallinen vaikutus meren ekosysteemiin ja näin merellä tapahtuvan toiminnan ympäristövaikutukset lisääntyvät; muistuttaa, että meren luonnonvarojen hyödyntäminen voi johtaa myös merialueiden militarisoimiseen, joka ei ole toivottavaa; korostaa kuitenkin, että jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus osallistua omien meren luonnonvarojensa etsimiseen ja hyödyntämiseen kansainvälistä oikeutta ja ympäristölainsäädäntöä noudattavalla tavalla;
12. toteaa, että EU:n on luotava kolmansien maiden ja alueellisten järjestöjen kanssa vahva kumppanuus, jotta voidaan varmistaa kaupan ja luonnonvarojen hyödyntämisen turvallisuus ja vakaus; korostaa, että YTPP:n vahvan merellisen ulottuvuuden avulla EU voisi toimia tarvittaessa tehokkaana kansainvälisenä välittäjänä;
13. varoittaa, että valtiot, jotka ovat haluttomia yhteistyöhön kansainvälisen yhteisön kanssa eivätkä noudata kansainvälisiä sopimuksia ja standardeja, jotka pystyvät maantieteellisen

sijaintinsa vuoksi sulkemaan kauppareittejä ja joilla on siihen tekniset ja sotilaalliset valmiudet, ovat yksi tämän ajan suurimmista meriturvallisuuden ongelmista; katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon ja korkean edustajan / varapuheenjohtajan olisi käytettävä kaikkia diplomaattisia keinoja saadakseen ne sitoutumaan vuoropuheluun ja yhteistyöhön;

14. toteaa, että vaikka valtioiden välisiä sotilaallisia yhteenottoja ei voida kokonaan sulkea pois, EU:n turvallisuuteen kohdistuvat suorat ja välilliset uhkat aiheutuvat kuitenkin enimmäkseen muista kuin perinteisistä uhkista ja toimijoista, jotka käyttävät hyväksi vaikeuksia, jotka liittyvät oikeuden täytäntöönpanoon meri- ja rannikkoalueilla ja jotka yleensä johtuvat valtioiden toimintakyvyttömyydestä, valtioiden epävakauksesta tai valtion valvonnan puutteesta;
15. toteaa, että yksi suurimmista EU:n meriturvallisuuteen kohdistuvista uhista on sellaisen terroristitoiminnan lisääntyminen merillä ympäri maailmaa, jossa uhataan suoraan EU:n siviili- ja sotilasaluksia, satamarakenteita ja energialaitoksia ja hyödynnetään meriä maalla sijaitseviin kohteisiin hyökkäämiseen ja tunkeutumiseen; toteaa, että nämä toimijat ovat vuorovaikutuksessa kansainvälisten järjestäytyneiden rikollisverkostojen kanssa, jotka ovat mukana merellä tapahtuvassa laittomassa toiminnassa, kuten salakuljetuksessa, ihmiskaupassa, laittomassa maahanmuutossa, huume- ja asekaupassa mukaan luettuina pienaseet ja joukkotuhoaseiden osat; korostaa, että kyseisellä laittomalla toiminnalla pahennetaan poliittisia ja humanitaarisia kriisejä, jarrutetaan sosiaalista ja taloudellista kehitystä, demokratiaa ja oikeusvaltiota, lietsotaan köyhyyttä ja aiheutetaan muuttoliikettä, ihmisten joutumista pois asuinsijoiltaan ja valtavaa inhimillistä kärsimystä;
16. on huolissaan lisääntyvistä todisteista siitä, että terroristiverkostot ja valtiosta riippumattomat toimijat hankkivat kehittyneitä mereen liittyviä ja myös merenalaisia valmiuksia tai tutka- ja ilmaisintekniikkaa ja että niillä on käytettävissään kansainvälisen merenkulkualan logistiikkatietoja, louhintavalmiuksia ja vedessä käytettäviä omatekoisia räjähteitä, jotka lisäävät huomattavasti niiden uhkapotentiaalia ja ovat osoitus niiden toiminnan laajenemisesta Euroopan lähelle ja etenkin eteläisen Atlantin molemmille puolille;
17. katsoo, että pitkittyneiden konfliktien jatkuminen eri merialueiden läheisyydessä, kuten Etelä-Kaukasiassa, Välimeren kaakkoisosassa tai Japaninmerellä, on yksi maailman suurimmista epävakauden aiheuttajista, joka vaarantaa kuljetusreitit ja energian siirtoreitit, edistää asekauppaa ja helpottaa valtiosta riippumattomien toimijoiden, kuten rikollisverkostojen ja terroristisolujen, toimintaa;
18. on huolissaan Itä- ja Länsi-Afrikan rannikolla harjoitettavasta merirosvoudesta; huomauttaa, että merirosvojen hyökkäykset – aseelliset ryöstöt, alusten ja miehistöjen sieppaukset ja rahankiristykset – hankaloittavat huomattavasti vapaata pääsyä näille merialueille ja meriliikennettä niillä ja ovat siksi merkittävä uhka kansainväliselle kaupalle ja meriturvallisuudelle; muistuttaa, että merirosvous on yleensä ongelma, joka johtuu hallinnon ja kehityksen puutteesta kyseisissä rannikkovaltioissa; toivoo, että YTPP:n EUNAVFOR Atalanta -operaation saavutusten perusteella EU käynnistää YTPP:n operaatioita merirosvouksen torjumiseksi muuallakin;

19. varoittaa merirosvouden, kansainvälisen terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden aiheuttamista yleisistä ongelmista merenkäynnin turvallisuudelle tärkeissä ja ongelmallisissa meriliikenteen kauttakulkukohdissa; painottaa, että muutamat tärkeimmistä ja maailmanlaajuiset energiatoimitukset varmistavista vesiväylistä sijaitsevat maantieteellisesti epävakaimmilla merialueilla, joita ovat muun muassa Suezin kanava, Hormuzinsalmi ja Malakansalmi, tai joihin kuljetaan näiden merialueiden kautta;
20. toteaa, että muun kuin perinteisen toiminnan torjumisen on perustuttava kaikkiin YTPP:n välineisiin, myös sotilaallisiin, koska väliintulot tapahtuvat usein erittäin hankalassa maastossa ja toimijoilla on käytettävissään laaja valikoima vaarallisia aseita; vaatii ottamaan mallia EU:n toiminnasta Afrikan sarvessa, missä on käynnissä EUNAVFOR Atalanta -operaatio ja EUCAP NESTOR -operaatio, ja käyttämään YTPP:n operaatioiden lisäksi muita EU:n ulkoisen toiminnan välineitä, jotta voidaan käsitellä kriisin sosiaalisia, taloudellisia ja poliittisia syitä ja varmistaa kyseisten alueiden kestävä turvaaminen;
21. toteaa, että säännösten vastainen maahanmuutto todennäköisesti asettaa edelleen paineita EU:n merirajoille varsinkin eteläisten naapurimaiden poliittisen ja taloudellisen kehityksen valossa ja Pohjois-Afrikan, Sahelin, Afrikan sarven ja Saharan eteläpuolisen Afrikan mahdollisesti jatkuvan epävakauden vuoksi; muistuttaa kuitenkin, että muuttoliikettä ei pidä pitää turvallisuusuhkana vaan pikemminkin inhimillisenä ilmiönä, joka edellyttää vankkaa hallinnointistrategiaa, jossa yhdistetään alueellinen, poliittinen ja diplomaattinen yhteistyö sekä kehitysyhteistyöpolitiikat ja investoinnit alueellisiin kumppanuuksiin; kiinnittää huomiota siihen, että tämä ponnistus edellyttää mereen liittyvien valmiuksien ja merivartioston kehittämistä, jotta voidaan valvoa laittomilla aluksilla matkustavia maahanmuuttajia ja pelastaa heidät;
22. toteaa, että lisääntynyt meriliikenne lisää todennäköisesti mahdollisuutta katastrofeihin, joita ovat esimerkiksi öljyvuodot ja muut ympäristön pilaantumiseen liittyvät tapahtumat, myrkyllisen jätteen sijoittaminen ja laittomat öljytankkaukset; korostaa, että EU:n on edelleen kehitettävä strategiaa, joka perustuu merellä tapahtuneista vakavista ympäristökatastrofeista saatuun aiempaan kokemukseen siten, että varmistetaan kaikkien EU:n elinten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden viranomaisten koordinoitu osallistuminen, jotta luodaan asianmukaisia synergioita solidaarisuuden ja tehokkaamman toiminnan hengessä;

Kriittiset merialueet

Välimeri

23. tähdentää, että Välimeri asettaa haasteita, jotka voivat uhata EU:n vakautta ja EU:n suoria intressejä varsinkin joissakin rannikkovaltioissa todennäköisesti jatkuvien poliittisten mullistusten sekä sosiaalisten ja taloudellisten vaikeuksien vuoksi; huomauttaa, että tämän seurauksena tuetulla laittomalla toiminnalla, kuten terrorismilla ja kaikenlaisella laittomalla kaupalla, on vaikutuksia EU:n meriturvallisuuteen ja myös etelään suuntautuvien energiatoimitusten turvallisuuteen; katsoo, että alueelliseen merialaan yhteistyöhön tarvitaan kiireellisesti investointeja ja että siihen on sisällyttävä eurooppalainen ja alueellinen yhteistyö, tiedustelu, valvonta, partiointi ja merivartiostotoiminta, jotka kaikki edellyttävät riittävää merivoimien projisointia;

24. korostaa, että Välimeren alueella on ollut monia alueellisia konflikteja ja merirajakiistoja, ja vaatii siksi EU:ta sitoutumaan konfliktien laajenemisen estämiseen Välimeren alueella, sillä se lisäisi nykyisiä uhkia, joita ovat muun muassa Syyrian sisällissodan seuraukset ja vaikutukset sen ja naapurimaiden merialueeseen, poliittinen epävakaus ja hallintovalmiuksien puute Libyassa, Egyptissä ja Tunisiassa, lumipalloeefekti naapurimaissa Marokossa ja Algeriassa, jotka ovat vielä riidoissa Länsi-Saharan konfliktin vuoksi ja joihin Malin ja Sahelin alueen konfliktin yltyminen suoraan vaikuttaa; varoittaa myös uhasta, joka on seurausta Välimeren kriisien sekä Lähi-idän, Sahelin, Afrikan sarven, Länsi-Afrikan ja Saharan eteläpuolisen Afrikan epävakauden ja konfliktin välisistä sidoksista;
25. toteaa, että maakaasun äskettäiset löydöt itäisellä Välimerellä ovat luoneet uuden geopoliittisen ympäristön ja lisänneet huomattavasti kiistoja, jotka vaikuttavat suoraan EU:n jäsenvaltioiden Kreikan ja Kyproksen oikeutettuihin etuihin ja täysivaltaisiin oikeuksiin; ilmaisee huolestumisensa Turkin, Venäjän, Yhdysvaltojen ja Israelin merivoimien lisääntyneestä aktiivisuudesta Välimerellä; panee lisäksi merkille Aigeianmeren ratkaisemattomat kiistat Turkin kanssa sekä jännityksen lisääntymisen Kreikan ja Kyproksen merialueiden hiilivetyvarojen aiotun hyödyntämisen vuoksi; vaatii siksi EU:ta puolustamaan asemaansa, jotta estetään luonnonvaroja koskevat konfliktit Välimerellä ja EU:n jäsenvaltioille alueella aiheutuvat turvallisuusuhat, jotka voisivat viime kädessä vaikuttaa koko EU:hun;

Itämeri

26. toteaa, että Itämeri on EU:n sisämeri lukuun ottamatta Venäjän merialueita ja useille rantavaltioille kriittinen liikenneväylä; Itämeren alueen vakaus ja meriliikenteen häiriötön toiminta riippuu EU:n jäsenvaltioiden välisten sekä EU:n ja Venäjän välisten poliittisten intressien yhteensovittamisesta; Itämeren poliittiseen vakauteen liittyvät rantavaltioiden kielivähemmistöjen aseman turvaamisen, energiakuljetusten, vilkkaan kauppamerenkulun, mahdollisten öljytankerionnettomuuksien, kalavarantojen ja ympäristön pilaantumisen kysymykset; lisäksi Itämeren meriturvallisuuden haasteina ovat toisen maailmansodan jälkeen upotetut kemialliset aseet merenpohjassa, vanhentuneet ydinvoimalat rannikoilla, mahdolliset terrori-iskut energiakuljetuksiin sekä mahdolliset laittomat asekuljetukset Itämeren satamien kautta;

Mustameri

27. katsoo, että geostrategisesti Mustameri on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä raja-alueista erityisesti sen energiavarmuuden ja energiatoimitusten monipuolistamisen takaamiseksi; toteaa, että alueella on keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä suuri riskien mahdollisuus, koska sillä on strateginen asema tärkeänä tavaran ja energian kuljetusreitinä ja se sijaitsee lähellä epävakaita pitkittyneiden konfliktien alueita, kuten kiistanalaiset Abhasian ja Etelä-Ossetian alueet ja niihin liittyvä Venäjän ja Georgian konflikti; korostaa, että koska useiden EU:n jäsenvaltioiden energiaturvallisuus on erittäin riippuvaista Mustanmeren läheisyydessä ja läpi kulkevien kaasu- ja öljyreittien turvallisuudesta, EU:lla on strateginen kiinnostus estää pitkittyneiden alueellisten konfliktien paheneminen ja etsiä niihin kestäviä ratkaisuja; huomauttaa, että siksi EU:n on tarvittaessa mahdollisesti hyödynnettävä merivoimiaan;

28. ottaa huomioon 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Mustaamerta koskevasta EU:n strategiasta¹ ja toistaa, että EU:n on omaksuttava aktiivisempi rooli Mustanmeren turvallisuusympäristön muokkaamisessa; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan Mustanmeren alueelle strategian, jossa käsitellään konkreettisesti meriturvallisuuden haasteita;
29. korostaa, että konfliktien estämistä ja ratkaisemista koskevaa vuoropuhelua strategisten kumppanien kanssa on tehostettava, mutta painottaa lisäksi, että on tärkeää sitoutua Mustanmeren synergian kaltaisiin alueellisiin monenvälisiin aloitteisiin, jotta voidaan torjua ihmis-, huume- ja asekauppaan osallistuvien rikollisjärjestöjen kaltaisia uhkia tai laittoman kalastuksen ja ympäristön pilaamisen kaltaisia ongelmia;

Atlantin valtameri ja Länsi-Afrikka

30. toteaa, että Atlantin valtameri on Euroopan kaupan elinehto; on huolestunut siitä, että Atlantti ja erityisesti Karibian alue on Etelä-Amerikasta lähtöisin olevien huumeiden kuljetusreitti; on huolestunut siitä, että taloudellisen toiminnan kehittyminen tulevina vuosikymmeninä erityisesti Panaman kanavan laajentumisen vuoksi edistää rikollisen toiminnan kasvua alueella;
31. katsoo, että Länsi-Afrikan rannikko ja erityisesti Guineanlahti muodostavat tällä hetkellä yhden merkittävimmistä uhista Euroopalle; on syvästi huolissaan, että Länsi-Afrikan rannikolla on kehkeytymässä vakavia haasteita rikollisen toiminnan, huume-, ihmis- ja asekaupan leviämisen aloilla; toteaa, että samanaikaisesti Guineanlahden maissa toimii yhä enenevässä määrin Nigeriassa toimivan Boko Haramin kaltaisia alueellisia terroristiverkostoja, joiden toiminta leviää naapurimaihin ja jotka ovat sidoksissa maailmanlaajuisiin verkostoihin, kuten al-Qaida Pohjois-Afrikan islamilaisissa maissa, mistä Malin kriisi on selkeä osoitus;
32. panee huolestuneena merkille, että poliittinen epävakaus jatkuu Guineanlahden maissa, joista tietyt valtiot ovat toimintakyvyttömiä, kuten Guinea-Bissau, josta on tullut Latinalaisesta Amerikasta peräisin olevan ja Eurooppaan suuntautuvan huumekaupan keskus;
33. toteaa, että alue on myös tärkeä energiantuottaja, sillä Guineanlahden maat tuovat tällä hetkellä EU:n öljystä 13 prosenttia ja maakaasusta 6 prosenttia ja Nigerian osuus EU:n kokonaisöljyntuonnista on 5,8 prosenttia; odottaa alueen merkityksen lisääntyvän mereltä äskettäin löytyneiden öljy- ja maakaasuesiintymien vuoksi; on siksi huolissaan siitä, että kilpailu meren luonnonvaroista voi lisätä konflikteja ja rikollista toimintaa;
34. huomauttaa, että Länsi-Afrikan rannikon epävakaus, terrorismi ja rikollisuus liittyvät tiiviisti Sahelin alueen epävakauteen; vaatii siksi EU:ta yhdistämään EUCAP Sahel Nigerin YTPP-operaation yhteydessä terrorismin vastaiset toimet Sahelin alueella alueelliseksi ja kattavaksi strategiaksi, jolla torjuntaan uhkia Länsi-Afrikan rannikon merialueilla ja erityisesti Guineanlahdella; kehottaa EU:ta tässä yhteydessä varmistamaan koordinaation alueen kahden YTPP-operaation – EUCAP Sahel Niger ja EUTM Mali –

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0025.

välillä ja koordinaation mantereella ja merellä toteutettavien toimien kanssa terrorismin ja muun järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi alueella;

35. panee tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen vakautusvälineestä rahoitettavasta kriittisiä merireittejä Guineanlahdella koskevasta ohjelmasta (CRIMGO), joka on suunnattu Guineanlahden vesien turvallisuuden parantamiseen kouluttamalla merivartijoita ja perustamalla tiedonvaihtoverkosto Länsi-Afrikan seitsemän rannikkovaltion viranomaisten välillä; kehottaa panemaan pikaisesti täytäntöön CRIMGO-ohjelman Länsi-Afrikan rannikolla; kehottaa myös perustamaan erityisiä yhteistyömekanismeja yhteyden luomiseksi tämän komission rahoittaman ohjelman ja YTPP-operaatioiden EUCAP Sahel Nigerin ja EUTM Malin välillä, sillä niiden toimet liittyvät olennaisesti Guineanlahden epävakauden syihin;
36. korostaa, että EU:n toimintaa Guineanlahdella on tehostettava; kehottaa luomaan erityisiä synergioita, jotta nykyisten EU:n välineiden ja rakenteiden, kuten Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA), niveltämisestä saadaan lisäarvoa;
37. kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa kartoittamaan EU:n jäsenvaltioiden ja AKT-kumppaneiden mahdollisuudet strategisissa paikoissa – kuten Lajesin lentotukikohta Azoreilla Portugalissa ja Kap Verde – joita voidaan käyttää erityisten laivasto- ja lento-operaatioiden toteuttamiseen aseiden leviämisen, terrorismin, merirosvouksen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi Guineanlahdella ja laajemmin Etelä-Atlantilla kolmikantakumppanuudessa, joka käsittää transatlanttisen yhteistyön Yhdysvaltojen, Kanadan, Brasilian ja muiden latinalaisamerikkalaisten maiden kanssa sekä EU:n ja Afrikan unionin yhteistyön;

Adeninlahti ja läntinen Intian valtameri

38. toteaa, että merirosvouksen vuoksi Adeninlahti on tällä hetkellä yksi maailman vaarallisimmista merialueista; muistuttaa, että merirosvous on järjestäytyneen rikollisuuden erityismuoto, joka edellyttää erityistä, kattavaa ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa puututaan merirosvouden ja sosiaalisen, poliittisen ja taloudellisen hallinnon väliseen syy-yhteyteen, kuten Afrikan sarvi ja Somalia erityisesti osoittavat; huomauttaa, että lunnasrahoista saatujen rahavirtojen jäljittäminen, rikollisverkostojen purkaminen ja rikollisten asettaminen syytteeseen ovat myös tärkeitä tekijöitä merirosvouksen torjunnassa ja että ne voidaan saavuttaa vain hyödyntämällä jäsenvaltioiden viranomaisten, Europolin ja Interpolin yhteistyötä; huomauttaa, että tässä kohdin on konkreettinen yhteys ulkoisen turvallisuuspolitiikan ja sisäisen lainvalvonnan välillä;
39. pitää tervetulleena YTPP-operaatio EUCAP NESTORia, joka on suunniteltu merivoimien valmiuksien kehittämiseen Afrikan sarvessa ja läntisellä Intian valtamerellä ja jolla pyritään tarjoamaan kestävämpi ja paikallinen panos EUNAVFOR Atalantan tavoitteiden saavuttamiseksi;
40. korostaa EUNAVFOR Atalantan äskettäistä menestystä, jonka on oltava pysyvää, merirosvoiskujen määrän hillitsemisessä läntisellä Intian valtamerellä ja YTPP:n uskottavuuden tehostamisessa; toteaa, että Atalanta on kaikkien aikojen ensimmäinen YTPP:n laivasto-operaatio ja että sen olisi oltava mallina YTPP:n merellisen ulottuvuuden

edelleen kehittämiseksi ja täytäntöönpanolle siten, että sen onnistumisia, puutteita ja siitä saatuja kokemuksia arvioidaan; on tyytyväinen EU:n myönteiseen rooliin EUNAVFOR Atalanta-operaation SHADE-mekanismissa (Shared Awareness and De-confliction), jolla edistetään alueella toimivien monikansallisten, kansallisten ja alueellisten merivoimien, erityisesti Naton Ocean Shield -operaation, koordinoitua; pitää myös myönteisenä EU:n virastojen (esimerkiksi EU:n satelliittikeskus SatCen ja Euroopan meriturvallisuusvirasto EMSA) hyvää yhteistyötä kolmansien osapuolten kanssa alusten satelliittikuvien tulkinnassa, vaikka tällaiselle yhteistyölle ei ole vahvistettu virallisia järjestelyjä; kehottaa EU:ta virallistamaan EU:n nykyisten välineiden ja elinten välisen kytköksen Atalanta- operaation, EMSAn ja SatCenin lailla, jotta estetään tehtävien, resurssien ja asiantuntemuksen päällekkäisyys ja saadaan selkeää operationaalista hyötyä näistä synergioista;

41. korostaa, että kattavan lähestymistavan käsite, joka tässä erityisessä tapauksessa juontaa Afrikan sarvea koskevasta puitestrategiasta, ilmenee alueella käynnissä olevan kolmen YTPP- operaation yhdistelmässä (EUNAVFOR Atalanta, Somalian koulutusoperaatio ja EUCAP Nestor), joita poliittinen sitoutuminen ja kehitysyhteistyöpolitiikka tukevat; pitää tervetulleena EU:n operaatiokeskuksen käynnistämistä, sillä sen tavoitteena on helpottaa näiden operaatioiden välistä koordinoitua ja vahvistaa niiden välisiä synergioita, mikä on merkittävä askel YTPP:n kehittämisessä; toteaa, että vastauksena monitahoiseen ongelmaan tämän täydentävyys- ja koordinaatioesimerkin olisi innoitettava muita toimia, joissa YTPP- operaatiot ovat osallisina; panee merkille, että pysyvä sotilasalan suunnittelu- ja toteutusvoimavara tehostaisi entisestään merivoimiin liittyvien osatekijöiden yhdistämistä YTPP- operaatioihin;
42. panee merkille laivanvarustajien aluksilla käyttöön ottamat suojaustoimenpiteet; kannattaa viimeaikaisia yksityisten meriturvallisuusalan yritysten sääntelyä koskevia merenkulkualan vaatimuksia ja muistuttaa Kansainväliselle merenkulkujärjestölle, lippuvaltioiden hallituksille ja merenkulkualalle esittämästään vaatimuksesta tehdä yhteistyötä sellaisten käytäntöjen laatimiseksi, jotka edistävät yksityisesti palkattujen aseistettujen turvamiesten käyttöä laivoissa koskevien selkeiden, johdonmukaisten ja täytäntöönpanokelpoisten kansainvälisesti hyväksytyjen normien soveltamista, sekä yksityisille meriturvallisuusalan yrityksille esittämästään vaatimuksesta toimia tarkasti näiden normien mukaisesti;

Arktinen alue

43. korostaa, että arktisten meriväylien avaaminen on välitön seuraus ilmastonmuutoksesta, ja painottaa, että EU:n olisi ennen kaikkea panostettava alueen, sen resurssien ja keskeisten ympäristöresurssien suojeluun ja säilyttämiseen samalla kun varmistetaan, että arktisten alueiden luonnonvaroja käytetään kestäväällä ja paikallisväestöä kunnioittavalla tavalla; painottaa alueen yleisen vakauden ja rauhan merkitystä; korostaa siksi, että on tarpeen ottaa käyttöön yhteinen ja koordinoitu aluetta koskeva EU:n politiikka, jossa on määritelty selkeästi EU:n painopistealueet, mahdolliset haasteet ja strategia; tähdentää, että arktiseen alueeseen liittyvien Tanskan, Suomen ja Ruotsin intressien ohella Islannin liittyminen tulevaisuudessa EU:hun vahvistaisi unionin muuttumista arktiseksi rannikkoalueeksi, joten arktista aluetta koskevaa politiikkaa on koordinoitava yhä paremmin EU:n tasolla; pitää tähän liittyen myönteisenä edellä mainittua yhteistä tiedonantoa "Arktista aluetta

koskevan Euroopan unionin politiikan määrittely: edistyminen vuodesta 2008 ja seuraavat vaiheet” ja toistaa näkemyksensä, että toimenpiteitä koskevaan vuoropuheluun tarvitaan kaikki alueen kumppanit, myös Venäjä;

44. korostaa arktisten meriväylien kautta kulkevien uusien kauppareittien merkitystä myös EU:lle ja sen jäsenvaltioille; painottaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on aktiivisesti ylläpidettävä merten vapautta ja oikeutta liikkua vapaasti kansainvälisillä vesiteillä; painottaa, että tämänhetkiset pitkäaikaiset alueelliset kiistat arktisten valtioiden välillä olisi ratkaistava rauhanomaisesti; vaatii EU:n tiiviimpää osallistumista alueella ja sen arviointia, mitä välineitä ja valmiuksia voitaisiin tarvita alueen konfliktien ratkaisemiseksi; korostaa joka tapauksessa, että arktisen alueen militarisointi on estettävä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia siitä, miten Galileo-hankkeella voitaisiin hyödyttää EU:n arktista aluetta koskevaa politiikkaa ja miten sitä voitaisiin kehittää turvallisemman merenkulun mahdollistamiseksi arktisilla vesillä niin, että investoidaan erityisesti Koillisväylän turvallisuuteen ja käytettävyyteen;

Tyynimeri

45. korostaa Tyynenmeren ja erityisesti Etelä-Kiinan meren maailmanlaajuista merkitystä, sillä sen kautta kuljetetaan kolmasosa maailman kaupasta; on huolissaan lisääntyvästä jännityksestä ja kehottaa kaikkia asianosaisia osapuolia heti pidättymään yksipuolisista poliittisista ja sotilaallisista toimista, lieventämään lausumiaan ja sopimaan Etelä-Kiinan meren aluekiistat kansainvälisen sovittelun avulla kansainvälisen oikeuden ja erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen mukaisesti, jotta voidaan turvata alueen vakaus;
46. katsoo, että Etelä-Kiinan meren ja Itä-Kiinan meren alueiden jännityksen mahdollisessa rauhanomaisessa ratkaisussa voidaan edetä neuvottelemalla ja ottamalla käyttöön kyseisten merialueiden rauhanomaista hyödyntämistä koskevat käytännössä, mukaan lukien turvallisten kauppareittien ja kalastuskiintiöiden perustaminen tai alueiden määrittäminen luonnonvarojen hyödyntämistä varten;
47. kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa kartoittamaan rauhaa ja turvallisuutta koskevat riskit, jos jännitteet ja aseelliset konfliktit yltyvät Itä-Kiinan merellä ja Etelä-Kiinan merellä;
48. toteaa, että tietyt valtiot – erityisesti Australia – ovat jo poliittisesti huomattavan aktiivisia Tyynellämerellä ja että EU:n täytyisi luottaa kahdenväliseen ja monenväliseen yhteistyöhön, jotta varmistetaan alueen turvallisuus;
49. korostaa vuonna 2014 valmistuvaksi suunnitellun Panaman kanavan laajennuksen merkitystä merten geostrategisen tasapainon muuttamisessa ja poikkeuksellisia mahdollisuuksia, joita se antaa EU:lle ja jäsenvaltioille; varoittaa, että jäsenvaltioiden laivaus- ja satamainfrastruktuurien olisi valmistauduttava kohtaamaan ennustettavissa olevan merikauppaliikennevirtojen lisääntymisen ja siihen liittyvät turvallisuusriskit, jotka aiheutuvat muun muassa ympäristöön kohdistuvan paineen ja rikollisen toiminnan lisääntymisestä; painottaa, että tästä Tyynenmeren ja Atlantin välisestä yhteydestä voisi tulla merkittävä vaihtoehtoinen kuljetusreitti Aasiasta Eurooppaan ja päinvastoin lännen kautta;

Nykyiset välineet ja valmiuksien kehittäminen

50. uskoo vahvasti, että rahoitus- ja talouskriisi olisi nähtävä mahdollisuutena panna täytäntöön voimavarojen yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskeva aloite merivoimien valmiuksien kehittämisen alalla täysin eurooppalaisella tavalla, nimittäin hyödyntämällä LeaderSHIP 2020 -aloitetta ja edistämällä laivanrakennus- ja laivankorjausalan sekä näihin liittyvien alojen toimijoiden verkottumista, joka saattaa osaltaan auttaa uskottavien sotilaallisten valmiuksien ylläpitämistä ja on ainoa keino varmistaa, että Euroopalla on valmiudet ja kyky kohdata merialueita ja merivoimavalmiuksiaan koskevat maailmanlaajuiset turvallisuushaasteet;
51. pitää kuitenkin valitettavana, että EU:n jäsenvaltiot ovat tehneet ankaria leikkauksia kansallisiin puolustusbudjetteihin vastauksena rahoituskriisiin ja talouden hidastumiseen ja että nämä leikkaukset, joita useimmiten ei koordinoita EU:n tasolla ja joissa ei huomioida Euroopan turvallisuusstrategiaa, voivat aiheuttaa vakavia seurauksia unionin kyvyille ja valmiudelle selviytyä mereen liittyvistä ja muista turvallisuushaasteista ja haitata sen roolia globaalina turvallisuuden tuottajana;
52. korostaa, että EU:n asettama painopiste voimavarojen yhdistämisestä ja yhteiskäytöstä, joiden tavoitteena on koordinoinnin lisääminen, älykkäämpi puolustusmenojen käyttö ja paremmat mittakaavaedut jäsenvaltioissa, ei vielä ole tuottanut tuloksia myöskään meriturvallisuuteen liittyvien valmiuksien alalla;
53. on tyytyväinen EDAn tekemään pohjatyöhön voimavarojen yhdistämisen ja yhteiskäytön saavuttamiseksi vaatimusten ja hankkeiden yhdenmukaistamisen kautta merivoimien koulutuksen ja logistiikan aloilla; pitää tervetulleena vuonna 2012 tehtyä Wise Pen -asiantuntijaryhmän tutkimusta merenkulun vaatimuksista ja valmiuksista; vaatii jäsenvaltioita turvautumaan EDAn mandaatin ja asiantuntemuksen valossa sen neuvoihin ja tekniseen apuun, kun niillä on tarve leikata puolustusbudjettejaan, jotta estetään strategisten valmiuksien kehittämisen vaarantuminen EU:ssa, jonka on puututtava aukkoihin ja vajeisiin koordinoitulla tavalla; kannustaa jäsenvaltioita työskentelemään EDAn kanssa valmiustarpeiden ja erityisesti siviili- ja sotilasvalmiuksien ja kaksikäyttövalmiuksien kartoittamiseksi merenkulun alalla; kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa kartoittamaan EDAn ja meri- ja kalastusasioiden pääosaston avustamana kaikki merivoimien ja merenkulun kalustot, jotka ovat vuonna 2012 laadittujen merenkulun vaatimuksien ja valmiuksien mukaisia ja jotka EU:n jäsenvaltiot ovat vaarassa menettää rahoituksellisten ja taloudellisten rajoitusten vuoksi, ja vaatii etsimään keinoja niiden säilyttämiseksi ja asettamaan ne EU:n yhdenmukaisen meripolitiikan ja tulevan EU:n meriturvallisuusstrategian käyttöön;
54. muistuttaa, että kaksikäyttövalmiudet ovat tarpeellisia YTPP:n täytäntöönpanossa nykymaailman monitahoisten turvallisuushaasteiden valossa; korostaa, että Sahelin ja Afrikan sarven tämänhetkiset kriisit korostavat tarvetta kattavaan lähestymistapaan, jossa otetaan käyttöön siviilipuolen ja sotilaallisen puolen sitoumusten koko skaala sekä kaksikäyttölaitteistoja ja -valmiuksia, myös Euroopan merivoimavalmiuksia sekä siviili- ja sotilasalan laivanrakennusvalmiuksia, joiden tarkoituksena on taata laivojen turvallisuus ja kestävyys; kehottaa jäsenvaltioita työskentelemään asianmukaisten EU:n elinten ja virastojen ja varsinkin komission, EDAn ja Euroopan avaruusjärjestön ESAn kanssa EU-

rahoituksen hankkimiseksi kaksikäyttövalmiuksien kehittämiseen, joka on keino täyttää valmiuspuitteet kansallisella, alueellisella ja unionin tasolla; palauttaa mieliin Galileo-ohjelman kaksikäyttöpotentiaalin ja sen arvon YTPP-operaatioiden täytäntöönpanon ja tehokkuuden kannalta varsinkin merenkulun alalla; korostaa silti, että avoimuuden, tehokkuuden ja monenvälisyyden lisääminen olisi asetettava etusijalle valmiuksien kehittämisessä;

55. muistuttaa, että puolustuksen, laivanrakennuksen ja laitteistojen tuotantovalmiuksien alalla on vakautettava EU-pohjainen ja EU-rahoitettu teknologinen perusta; palauttaa mieliin nykyisen talous- ja rahoituskriisin valossa, että kykenevän ja omavaraisen eurooppalaisen puolustusteollisuuden käynnistäminen ja tukeminen merkitsee työpaikkojen ja kasvun luomista; kehottaa laadukkaampaan vuoropuheluun teollisuuden sidosryhmien kanssa, koska merivoimien valmiuksien kehittäminen merkitsee monien vuosien sitoutumista; korostaa, että EU:n jäsenvaltioiden ja teollisuuden on rationalisoitava ja yhdenmukaistettava vaatimuksia, jotta varmistetaan Euroopan operationaalinen yhteensopivuus merenkulun ja merivoimien valmiuksien alalla, viestintäjärjestelmät ja teknologia mukaan luettuina;
56. uskoo, että EDAn merivalvonnan verkosto (Marsur) on yksi tällaisista innovaatioista, joka antaa lisäarvoa YTPP:n merellisen ulottuvuuden kehittämiseksi; vaatii painokkaasti asianmukaisten yhteistyöalojen vahvistamista Marsurin ja muiden sellaisten EU-hankkeiden kanssa, joilla pyritään kehittämään merivalvontaa, joita ovat esimerkiksi Euroopan maanseurantaohjelma Kopernikus (aiempi GMES – ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seuranta), merenkulku- ja turvallisuuspalveluhankkeet tai EMSAn työ merenkulun valvonnassa;
57. katsoo, että EMSAn, ESan ja Euroopan maanseurantaohjelman tekemä työ voi auttaa YTPP:n merellisen ulottuvuuden täytäntöönpanossa ja että se olisi virallisesti otettava tähän käyttöön; korostaa, että niiden asiantuntemus asettaa ne erinomaiseen asemaan palvelujen ja tuen tarjoamisessa käynnissä oleville YTPP-operaatioille valvonnan, partiointin tai satelliittitietojen keräämisen, tutkinnan ja levittämisen aloilla EMSAn ja EUNAVFOR Atalanta -operaation välillä luodun kumppanuuden mukaisesti, vaikka tämä kumppanuus onkin epävirallista;
58. kehottaa perustamaan sellaisen täysin eurooppalaisen merivartioston Frontexin ja Euroopan merivartioverkoston jo hankkiman kokemuksen perusteella, joka saa valmiutensa nimetyiltä viranomaiselimiltä ja -laitoksilta, joka toimii oikeus- ja sisäasioiden yhteistyöstä juontavan oikeuskäytännön mukaan ja jonka tavoitteena on suojella EU:n rajoja ja kansalaisia mutta myös Euroopan unionin rannikkovesillä vaarassa olevia ihmisiä;
59. on tyytyväinen yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämisen yhteydessä tehtyyn työhön tehokkaiden eurooppalaisten merivalvontavalmiuksien saavuttamiseksi; kehottaa siksi EU:ta investoimaan mielekkäästi yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämiseen edelleen esimerkiksi Marsuno-hankkeesta, BluemassMed-hankkeesta ja Euroopan rajavalvontajärjestelmästä (Eurosur) saatujen kokemusten mukaisesti, jotta oltaisiin valmiita havaitsemaan ja valvomaan merenkulkuun liittyviä haasteita EU:n jäsenvaltioiden vesillä tai EU:n naapurimaissa ja vastaamaan näihin haasteisiin;

60. kehottaa EU:ta ja Natoa parantamaan meriturvallisuuden strategista koordinoitua välillään, koska niiden jäsenillä on vain yhdet merivoimat; katsoo, että tulevan EU:n meriturvallisuusstrategian olisi oltava riippumaton Naton strategiasta mutta täydennettävä sitä, jotta voidaan vastata mahdollisimman moneen edellä mainituista haasteista samalla kun varmistetaan rajoitetun merikaluston optimaalinen käyttö; panee tyytyväisenä merkille myönteiset tulokset, joita on saatu EU:n ja Naton yhteisestä operationaalisesta päämajasta Northwoodissa; uskoo, että EU:n olisi keskityttävä selvään lisäarvoon, jota saadaan sen kattavasta lähestymistavasta monitahoisten haasteiden käsittelyyn, kuten on käynyt ilmi Atalanta-operaation tehokasta merirosvouden torjuntaa koskevasta diplomaattisesta, taloudellisesta ja oikeudellisesta seurannasta; kehottaa parantamaan Naton ja EU:n välistä tietojenvaihtoa entisestään ja tehostamaan yhteistyötä muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa;
61. pitää valitettavana, että nykytilanne merkitsee toistoa, päällekkäisyyttä, resurssien tuhlausta ja reviiirikiistoja meriturvallisuuden alalla työskentelevien EU:n elinten ja virastojen välillä; vaatii EU:ta tutkimaan lisäkeinoja vähentää hallinnollista ja taloudellista taakkaa, joka aiheutuu useiden EU:n elinten ja toimijoiden tehtävien, asiantuntemuksen, laitteistojen ja resurssien hyödyttömästä päällekkäisyydestä, jotta korkea edustaja / varapuheenjohtaja voi hoitaa koordinoititehtäväänsä;
62. kehottaa tällä perusteella ottamaan käyttöön koordinointi- ja niveltämistoimet EU:n meriturvallisuusstrategiassa, jossa olisi jäseneltävä selvät yhteistyöohjeet asiaankuuluvien komission pääosastojen, muun muassa meri- ja kalastusasioiden, sisäasioiden, oikeusasioiden, yritys- ja teollisuustoiminnan, liikenteen ja liikkuvuuden, verotuksen ja tulliliiton, tutkimuksen ja innovoinnin ja kehitysyhteistyön pääosastojen, sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon ja ulkopoliittikan välineiden hallinnon välillä; katsoo, että samoin olisi tehtävä EDAn, EMSAn, SatCenin, Europolin, Frontexin, EU:n sotilashenkilöstön, kriisinhallinta- ja suunnitteluosaston, EU:n tiedusteluanalyysikeskuksen ja jäsenvaltioiden asianmukaisten viranomaisten välistä yhteistyötä varten;
63. pitää tervetulleena Euroopan merivoimien komentajien (CHENS) toimia eurooppalaisten merivoimien välisen yhteisymmärryksen ja yhteisiä intressejä koskevien kysymysten tarkastelun edistämiseksi; vaatii, että CHENSin vuosikokousten ja sen erikoistuneiden työryhmien tulokset otetaan huomioon EU:n meriturvallisuusstrategiassa ja sen täytäntöönpanossa YTPP:n tasolla, jotta voidaan edistää yhteistyön lisäämistä ja varmistaa yhdennetty ja tehokas lähestymistapa;
64. kehottaa joulukuussa 2013 kokoontuvaa puolustusasioita käsittelevää Eurooppa-neuvostoa hyväksymään EU:n meriturvallisuusstrategian, johon sisältyvät Euroopan parlamentin tässä mietinnössä esittämät näkemykset; muistuttaa jäsenvaltioita, että nykypäivän maailma ja erityisesti sen haasteet ja uhat edellyttävät yhdenmukaista, johdonmukaista ja vakuuttavaa toimintaa EU:n 500 miljoonan kansalaisten suojelemiseksi; palauttaa myös mieliin, että nämä haasteet edellyttävät EU:n ulkopoliittikkaa, joka perustuu maailmanlaajuisen rauhan ja turvallisuuden tarpeeseen ja edistämiseen;

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, Naton pääsihteerille ja Naton parlamentaariseen yleiskokoukseen.

VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIIDE

yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merellisestä ulottuvuudesta

(2012/2318(INI))

Ulkoasiainvaliokunta, esittelijä: Ana Gomes

GUE/NGL-ryhmän jäsenten Sabine Lösingin ja Willy Meyerin käsiteltäväksi jättämä vähemmistöön jäänyt mielipide

Mietinnössä edistetään asevoimien käyttöä merten ja merellisten luonnonvarojen käytön turvaamiseksi ja Euroopan vaikutusvallan säilyttämisen varmistamiseksi maailman merillä; siinä kannatetaan siviili- ja sotilastoimien yhteistyötä, puolustus- ja turvallisuusvälineiden yhdistämistä ja merten ja kansainvälisten vesien militarisoimista.

Vastustamme mietintöä, koska siinä

- pidetään ATALANTA-operaatiota myös YTPP:n merellisen ulottuvuuden edelleen kehittämisen perustana;
- kannustetaan sotilaallisten aktiviteettien lisäämistä ja laajentamista merillä, jotta varmistettaisiin kaupan, merten luonnonvarojen hallintaan tarvittavien energiareittien ja keskeisen infrastruktuurin turvallisuus; geostrateginen lähestymistapa meriin;
- kannatetaan keskinäisen puolustuksen ja yhteisvastuun lauseketta (SEU 42 artiklan 7 kohta ja SEUT 222 artikla); pidetään kansallisten puolustusbudjettien leikkauksia valitettavana ja vaaditaan merivoimien laivanrakennus- ja laitehankinta-alalle EU:n seuranta- ja tiedotuskeskusta;
- kehoitetaan merillä tapahtuvaan sotilaalliseen tiedusteluun Galileo-järjestelmän avulla;
- vaaditaan yhteistä meritoimintaa, jossa yhdistetään siviili- ja sotilaslaitteet ja välineet ja jossa yhdistyvät sisäinen ja ulkoinen turvallisuus.

Vaadimme

- merten demilitarisointia, ydinaseetonta Välimeriä, merkittävää aseidenriisuntaa EU:ssa ja maailmanlaajuisesti; merten luonnonvarojen oikeudenmukaista, rauhanomaista sekä kestäväää ja ekologista käyttöä;
- sotilasmenojen suuntaamista siviilitarkoituksiin;
- kaikkien toimien toteuttamista tiukasti YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;
- siviili-EU:ta, rauhanomaisia siviilialan ratkaisuja ja suhtautumistapoja konflikteihin, siviili- ja sotilasoperaatioiden erottamista toisistaan; konfliktien alkuperäisiin syihin (köyhyys, luonnonvarojen laitton hyväksikäyttö) puuttumista;

- EU:n ja Naton selkeää erottamista toisistaan.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	30.5.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 33 -: 11 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Elmar Brok, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Mirosław Piotrowski, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Nikolaos Salavrakos, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Boris Zala
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Miroslav Ouzký, Jean Roatta, Marietje Schaake